

BIULETYN

Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Krakowie - Kurdwanowie

XI NIEDZIELA ZWYKŁA

**USŁYSZ, PANIE, KIEDY GŁOŚNO WOŁAM, TY JESTEŚ
MOJĄ POMOCĄ, WIĘC MNIE NIE ODRZUCAJ
I NIE OPUSZCZAJ MNIE, BOŻE, MÓJ ZBAWCO.**

13.06.2021
Nr 24/94/2021

LITURGIA I SŁOWO BOŻE NA NIEDZIELĘ

PIERWSZE CZYTANIE

Bóg podwyższa drzewo niskie (Ez 17, 22-24)

Czytanie z Księgi proroka Ezechiela

To mówi Pan Bóg:

„Ja także wezmę wierzchołek z wysokiego cedru i zasadzę, u najwyższych jego pędów ułamię gałązkę i zasadzę ją na górze wyniosłej i wysokiej.

Na wysokiej górze izraelskiej ją zasadzę. Ona wypuści gałązki i wyda owoc, i stanie się cedrem wspaniałym. Wszystko ptactwo pod nim zamieszka, wszystkie istoty skrzydlate zamieszkają w cieniu jego gałęzi.

I wszystkie drzewa polne poznają, że Ja jestem Panem, który poniża drzewo wysokie, który drzewo niskie wywyższa, który sprawia, że drzewo zielone usycha, który zieloność daje drzewu suchemu. Ja, Pan, rzekłem i to uczynię”.

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Dobrze jest śpiewać, Tobie, Panie Boże

Dobrze jest dziękować Panu

i śpiewać Twemu imieniu, Najwyższy:

z rana głosić Twoją łaskawość,
a wierność Twoją nocami.

Dobrze jest śpiewać, Tobie, Panie Boże

Sprawiedliwy zakwitnie jak palma,
rozrośnie się jak cedr na Libanie.

Zasadzeni w domu Pańskim
rozkwitną na dziedzińcach naszego Boga.

Dobrze jest śpiewać, Tobie, Panie Boże

Nawet i w starości wydadzą owoc,
zawsze pełni życiodajnych soków,
aby świadczyć, że Pan jest sprawiedliwy,
On Opoką moją i nie ma w Nim
nieprawości.

Dobrze jest śpiewać, Tobie, Panie Boże

DRUGIE CZYTANIE

Staramy się podobać Bogu (2 Kor 5, 6-10)

*Czytanie z Drugiego Listu świętego
Pawła Apostoła do Koryntian*

Bracia:

Mając ufność, wiemy, że jak długo
pozostajemy w ciele, jesteśmy
pielgrzymami z daleka od Pana. Albowiem
według wiary, a nie dzięki widzeniu

postępujemy. Mamy jednak nadzieję i chcielibyśmy raczej opuścić nasze ciało i stanąć w obliczu Pana.

Dlatego też staramy się Jemu podobać, czy to gdy z Nim jesteśmy, czy gdy z daleka od Niego. Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusa, aby każdy otrzymał zapłatę za uczynki dokonane w ciele, złe lub dobre

Oto Słowo Boże.

SPIEW PRZED EWANGELIĄ

Alleluja, alleluja, alleluja

Ziarnem jest słowo Boże, a siewcą jest Chrystus, każdy, kto Go znajdzie, będzie żył na wieki.

Alleluja, alleluja, alleluja

EWANGELIA

Szatan został pokonany (Mk 4, 26-34)

Słowa Ewangelii według świętego Marka

Jezus mówił do tłumów: «Z królestwem Bożym dzieje się tak, jak gdyby ktoś nasienie wrzucił w ziemię. Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kiełkuje i rośnie, on sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon, najpierw źdźbło, potem kłos, a potem pełne ziarno w kłosie. A gdy stan zboża na to pozwala, zaraz zapuszcza się sierp, bo pora już na żniwo». Mówił jeszcze: «Z czym porównamy królestwo Boże lub w jakiej przypowieści je przedstawimy? Jest ono jak ziarno gorczycy; gdy się je wsiewa w ziemię, jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi. Lecz wsiane wyrasta i staje się większe od innych jarzyn; wypuszcza wielkie gałęzie, tak że ptaki powietrzne gnieźdzą się w jego cieniu».

W wielu takich przypowieściach głosił im naukę, o ile mogli ją zrozumieć. A bez przypowieści nie przemawiał do nich. Osobno zaś objaśniał wszystko swoim uczniom.

Oto Słowo Pańskie.

HOMILIA BENEDYKTA XVI

W dzisiejszym słowie Bóg i do nas przemawiał w przypowieściach. Słuchaliśmy ich w Ewangelii i w pierwszym czytaniu.

Fragment z Księgi proroka Ezechiela, który przed chwilą był przeczytany, powstał w takich oto okolicznościach. Na przełomie VII i VI w. przed Chr. Królestwo Judzkie było u kresu swego istnienia. Potężne Imperium Babilońskie uzależniło od siebie małe państwo żydowskie. Władca Babilonii usunął wybranego przez naród króla judzkiego, Jojakina, a na jego miejsce ustanowił Sedecjasza, osobę lepiej gwarantującą mu lojalność wobec siebie. Żydzi jednak, także pod tym nowym królem, ciągle myśleli o strząśnięciu z siebie jarzma babilońskiego i w tym celu namówili Sedecjasza, by szukał sprzymierzeńca w innym mocarstwie tamtych czasów, w Egipcie. Gdy Sedecjasz uległ

tym podszeptom i wypowiedział posłuszeństwo władcy Babilonii, ten z wielką armią wszedł do Palestyny, zdobył ją, spalił wszystkie jej zabudowania ze wspaniałą świątynią włącznie, a króla judzkiego i kilka tysięcy znaczniejszej i bardziej liczącej się ludności żydowskiej przeniósł do Babilonii. Tak zaczął się okres niewoli babilońskiej. Otóż o tych wydarzeniach prorok Ezechiel w siedemnastym rozdziale swojej Księgi mówi w przypowieści. Izrael został w niej porównany do wspaniałego cedru, a Babilonia i Egipt do dwóch orłów. Pierwszy orzeł, Babilonia, łamie mu wierzchołek i najlepsze gałęzie, tzn. zmienia mu według własnego uznania królów; do drugiego orła, do Egiptu, cedr sam wyciąga swoje ramiona, prosząc o pomoc. Prorok Ezechiel przepowiada za to zagładę cedrowi, jego całkowite wykorzenienie. Na tym tle jest dopiero zrozumiałe pierwsze dzisiejsze czytanie. Ezechiel mówi w nim, że Bóg zgadza się na zagładę polityczną Izraela, ale jednocześnie odłamuje z wierzchołka walącego się cedru małą niepozorną gałązkę, na nowo ją zasadza na górach izraelskich i obiecuje jej wspaniałą przyszłość; ona stanie się kiedyś wielkim drzewem, dającym cień i schronienie wszystkim istotom żywym na ziemi (zob. Ez 17,1–10.22–24). To jest obraz małej reszty Izraela, która ocaleje z pogromu, zachowując to co najważniejsze: swoją wiarę w obietnicę Boga, swoją duchowość i głęboką pobożność, swoją tożsamość religijną. Do tej wybranej i pielęgnowanej przez Boga reszty należeć będzie pięć wieków później Maryja z Nazaretu, Jej mąż Józef, apostołowie. Z jej szeregów wyjdzie Jezus Chrystus i Jego Kościół.

Dzisiejsza Ewangelia mówi o spełnieniu się tego proroctwa. Jezus porównuje w niej siebie samego do ziarnka gorczycy, które jest najmniejszym z ziaren, tak małym jak ziarnko piasku lub koniuszek szpilki, ale roślina, która z niego wyrasta, jest bardzo dużym krzewem (zob. Mk 4,30–32). Tą wielką rośliną, która wyrosła z ziarna gorczycy, jest Kościół Jezusa Chrystusa, Jego Ciało mistyczne, przedłużenie Jego egzystencji na tej ziemi. Zatrzymajmy się przez chwilę nad tym przedziwnym faktem. Jezus Chrystus i organicznie z Nim związany Kościół święty — to Królestwo Boże w swojej doczesnej fazie. Jakże nikłe i niepozorne są jego początki! Po ludzku nie miało ono żadnych szans. Jezus, w którym ono przyszło z nieba na naszą ziemię, pozbawił się wszelkich ludzkich atutów: nie posiadał władzy politycznej, urodził się na prowincji wśród najuboższych, nie ukończył żadnych studiów, Jego uczniowie rekrutowali się z ciemnej, niewykształconej i ubogiej masy żydowskiej. Jego nauka zawierała wiele elementów bardzo trudnych. Jezus nie obiecywał nikomu złotych gór na tej ziemi, przeciwnie, zapowiadał swoim wyznawcom krzyże i prześladowania (...). Na przekór normalnemu ludzkiemu rozsądkowi Jezus głosił miłość do nieprzyjaciół i zasadę nieopierania się złu, to znaczy niebronienia swoich słusznych praw w obliczu przemocy naszego wroga. Przypieczeniem tego wszystkiego była śmierć Jezusa na krzyżu. Po ludzku powinna to być Jego ostateczna i definitywna klęska (...) A jednak stało się zupełnie inaczej. Dlaczego? Bo tu w grę wszedł sam Bóg. A Boga nikt nie zwycięży. Ja, Pan, rzekłem i to uczynię — brzmiało ostatnie zdanie pierwszego dzisiejszego czytania (por. Ez 17,24).

Dzisiejsza Ewangelia jest wiecznie aktualna. Także dziś ów krzew gorczyczny żyje i rozwija się, rozwija się swoją własną, Bożą mocą. Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy

nasienie kiełkuje i rośnie... Ziemia sama ze siebie wydaje plon, najpierw źdźbło, potem kłos, a potem pełne ziarno w kłosie (Mk 4,27–28). Niech te słowa dodadzą dziś nam wszystkim otuchy, niech będą źródłem naszego optymizmu i nadziei, że Bożej sprawy nic nie zwycięży. Niech te słowa pomogą nam także w naszym osobistym życiu wewnętrznym. W każdym z nas od momentu naszego chrztu złożone zostało przez Boga ziarno wiary, ziarno zupełnie nowego życia, życia wiecznego, które może przeobrazić gruntownie naszą ludzką egzystencję: uczynić ją szczęśliwszą, pogodniejszą, przesyconą miłością. Bóg może stać się nam bliższy, konkretniejszy. To wszystko zawiera się w nasieniu naszego chrztu. Jeżeli na to bogactwo otworzymy się, jeżeli pragnąć będziemy jego urzeczywistnienia się w nas, jeżeli modlić się o to będziemy, jeżeli wierzyć będziemy, że Bóg ma moc ruszyć z posad nasze często martwe i jałowe życie chrześcijańskie, doświadczymy, jak nie naszą mocą, ale mocą Boga ziarno gorzyczne naszego chrztu rozwinie się w potężny krzew naprawdę nowego życia».

Ks. ALFRED CHOLEWIŃSKI SJ

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Kalendarz liturgiczny:
Poniedziałek – Wspomnienie bł. Michała Kozala, biskupa i męczennika
Czwartek – Wspomnienie św. Brata Alberta Chmielowskiego, zakonnika
2. We wtorek – o godz. 17:30 **różaniec za zmarłych** wypominanych w naszym kościele i Msza św. w ich intencji.
3. **Domowy Kościół** zaprasza wszystkich małżonków na Adorację Najświętszego Sakramentu – w najbliższy wtorek po Mszy św. wieczornej i nabożeństwie, ok. godz. 19.00 w kaplicy Adoracji.
4. **Krąg biblijny** w najbliższy czwartek o godz. 19.00 w domu parafialnym.
5. Nabożeństwa ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa w naszym kościele codziennie o godz. 18:30.
6. W przyszłą niedzielę, po Mszach świętych, członkowie Chrześcijańskiego Braterstwa Chorych i Niepełnosprawnych, działającego również przy naszej parafii, będą kwestować na zorganizowanie wyjazdu i rekolekcji dla osób niepełnosprawnych.

*Zakończyliśmy oktawę Bożego Ciała. Nasze uczestnictwo w procesji to piękne świadectwo publicznego wyznania wiary. Składamy **serdeczne podziękowania wszystkim**, którzy przyczynili się do uświetnienia procesji swoją obecnością oraz posługą. Szczególne podziękowania dziewczynkom sypiącym kwiaty, chłopcom do dzwoneczków i ich rodzicom.*

**Parafia Rzymskokatolicka pw. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Krakowie – Kurdwanowie**

adres: ul. W. Witosa 9, 30-612 Kraków; **tel.** 12 6544569; 797624306

www.parafiakurdwanow.pl

Email: kontakt@parafiakurdwanow.pl